

своето си честолюбие къмъ Еллинитѣ, писа имъ щото отъ тогава и нататкъ се унищожаваха всичкитѣ тиранства, и да се управляватъ автономски. А особно писа на Платейцитѣ че ще съгради градътъ имъ, защото бацитѣ имъ бѣха принесли страната си на Еллинитѣ, за да се подвизаватъ въ нея за свободата. Прати още и на Кротониянитѣ въ Италия една часть отъ обиритѣ, по причинна че почигаше готовността и юначеството на борачътъ Фаелла, който въ врѣме на Мидийски Еллински бой, когато всичкитѣ Еллини бѣха се очаели за Еллинската опасность, той тогава като е ималъ единъ корабъ приспособенъ отъ него, та отиде съ него въ Саламинъ, за да съучаствува въ опасността. Прочее, Александръ Великий тъй бѣше учтивъ къмъ всякое юначество, и всякой ижтъ упазваше и обичаше въспоменанията на добритѣ дѣла.

§ 35. А като обикаляше Вавилонъ, която му се подчини всичката извѣднѣжъ, та зачуди се особно за огненната пропастъ (въ Екватана), която непрѣстанно както отъ источникъ извираше, и за течението на нафтата, ¹⁾ която се събираше въ езеро отъ изобилието ѝ, а не далечъ отъ пропастъта ²⁾. А приличаше нафтата по другитѣ нѣща подобно на катранътъ, но бѣ толковъ пламтяща щото прѣди да се приближаше до пламъ-

1) Ископаемъ катранъ, въ видъ на течна смола.

2) Почти всичкитѣ Вавилонски стѣни бѣха отъ тухли но мазани съ смола.